

Bouwen op vertrouwen

Ze gaan er eens goed voor zitten. Twee bevlogen mensen, die elkaar na vijftien jaar nog steeds inspireren. Opbouwwerker Tukkie Tuk en CCV-directeur Patrick van den Brink. Surinaamse lekkernijen binnen handbereik, oude magazines op schoot. Anekdoten vliegen over en weer. Er komt ook zwaardere kost op tafel in wijkcentrum St. Joseph: falend beleid, drugscriminaliteit en krachtige buurtinitiatieven.

Bij wie zou je graag nog eens aanschuiven? Patrick van den Brink hoeft geen seconde na te denken: "Tukkie Tuk." Hun eerste ontmoeting dateert uit 2004. Tijdens een dansspektakel in St. Joseph, het wijkcentrum in Hilversum Oost. Zij is opbouwwerker, hij wethouder van Hilversum. En diep onder de indruk: "Wat opvalt en is bijgebleven: de energie die Tukkie uitstraalt. Plus de betrokkenheid bij de buurtbewoners. Elke dag weer."

Hij is geboren in Hilversum Noord, maar kent Oost op zijn duimpje. Bewoners uit de zogenaamd betere buurten noemen het smalend: Over het spoor. Daar kun je beter maar niet komen. Sommige wijkagenten gingen liever een blokje om. Het ruikt er ook anders, roepen jeugd vrienden tegen Patrick van den Brink. Nu, jaren later, ziet hij een andere wereld. Mede dankzij het opbouwwerk: "Geitenwollen sokken? Een sprookje. In deze sector wordt keihard gewerkt. Ik prijs me gelukkig dat er nog steeds professionals rondlopen, die met hart en ziel de boel oppakken."

Zij weet van geen wijken. Komt de wethouder na het spektakel vaker tegen. Bijvoorbeeld op zijn spreekuur. Om een goed woordje te doen voor wijkboefjes: "Een stroef ambtenarenapparaat. Daar had ik mee te maken. Maar met Patrick kon ik goed zaken doen. De wijk ligt er inderdaad knap bij. Nieuwe woningen, de komst van het wijkcentrum, gericht opbouwwerk. Je kunt er weer met goed fatsoen doorheen. Het bruist ook van de positieve energie bij de bewoners. Als je dat een kans geeft, dan is er nog een wereld te winnen."

"Geef mensen de steun die ze nodig hebben."

"Sommige wijkagenten lopen liever een blokje om."

Hij rijdt door het hele land. Om gemeenten, politie, welzijns- en zorginstellingen te ondersteunen.

Met beproefde methodes. Om de veiligheid in stad en land te verhogen. Bijvoorbeeld bij boeren, die drugscriminelen op bezoek krijgen met duistere voorstellen.

Maar ook met Buurtbemiddeling, zoals in Hilversum Oost: "De bemiddelaar kijkt niet naar het gelijk, maar bouwt vooral aan vertrouwen na een burenruzie. Zodat ze elkaar niet meer met gezwollen aderen tegen het lijf lopen in de hal. In 80 procent van de gevallen is succes de uitkomst. Puur door de juiste vragen te stellen."

Zij peddelt door haar buurt. Door weer en wind, op de fiets, dat is haar kantoor. Om contacten te onderhouden, een alleenstaande moeder uit het financieel moeras te trekken, de juiste instanties in te schakelen. Sociaal metselen noemt ze dat. Het past haar als een tweedehands jasje. "We zijn blij met de buurtbemiddelaars. Maar ook met Asset-Based Community Development. Een aanpak voor sociaaleconomisch zwakkere wijken. Die mobiliseert het talent uit de buurt: bewoners, organisaties en instellingen. Ook dat werkt en levert tal van nieuwe initiatieven op."

Zij loopt ook tegen grenzen aan. In de wijk groeit het aantal ggz'ers. Soms zitten die gevaarlijk dicht tegen een psychose aan. De crisisdienst roept dan: bel 112 maar. Maar dat is echt een brug te ver, vindt zij.

Ook voor het opbouwwerk. De Wmo is een ander heikel punt: "Er komen huilende mensen bij mij langs. Na een keukentafelgesprek. Tukkie, ze gaan korten op de hulp. Hebben ze net hun leven weer op de rails.

En dan fietst de gemeente er dwars doorheen. Mijn haren gaan dan recht overeind staan."

Hij herkent het beeld. Vindt dat de Wmo echt anders moet. Dichtgetimmerde blauwdrukken zijn ook nooit de juiste optie. Niet bij werk en inkomen, mishandeling, misbruik of mensen die in de war zijn: "Het CCV gaat de wijk-ggd'er breder uitventen. In Vught is het een

succes. Uitvoerders gaan zonder protocollen en lijsten op pad, krijgen de professionele ruimte en sluiten aan op wat cliënten kunnen. Zelfredzaamheid is prima, maar erken dat niet iedereen, in uiteenlopende situaties, daarvoor genoeg bagage in huis heeft. Biedt mensen daarom steun die nodig is. En het vertrouwen dat ze verdienen."

na 15 jaar uit
het oog nog
steeds niet uit
het hart!

Tukkie

